

СІТЬ І ПУТЬ

СЕРГІЙ МИКОЛИН

СУТЬ І ПУТЬ

**«Вільний той,
хто правду говорити може;
щасливий той,
чию правду за істину приймають;
мудрий той,
хто правдою такою
не завдає страждань і болі».**

ДОБРІ ЗМІНИ

Уже чуємо ми,
що люди у собі
змінюватися почали
і Дух світу благоговіє.

То вітаємо вас усіх,
сестри і брати,
що милість і доброту
творити почали.

Ми радіємо таким змінам
і просимо й надалі всіх
творити доброту і милість
з вдячністю й любов'ю.

Ростімо, вирощуймо в собі
ці зерна доброти
на благодатній Землі,
бо потреба вже назріла.

А нас щастя жде,
усім гармонію взаємин несе.
Ось для цього й живуть люди,
щоб будувати мир
і спокій на планеті.

ДОБРОТА - ОСНОВА

Летять роки...,
а, може, й ні.
Бо, майже, все,
де було, то там і є.

Це тільки люди
Штовхають ці роки,
ніби, шахтар у забої
і, ніби, ми зі світом у двобої.

Доброта ж твориться у тиші.
Роки ж летять у календарі

і ми спішимо за ними,
втрачаючи життя роки.

Це, звісно, жах,
бо нема вже місця на Землі,
де шкоду природі і собі
не робила би людина.

Все хочемо, не знаючи, чого...;
спішимо, не знаючи, до кого...
і діями такими
ми скорочуємо хвилини.

Бо ми у боротьбі,
бажаннях, метушні
не здатні пізнавати
всю радість у житті.

Однак, не маючи її,
то і можливості нема
подарувати її тим,
хто потреби має великі.

Не маємо... чи маємо
можливості в собі
подарувати краплину радості
й Отцю-Творцю-святому Духу?

То які ж ми діти отакі,
що не здатні самі порадити,
щоб цією якістю життя
наповнювати енергіями Творця?

Як би Тато порадів,
коли б ми почали,
як заблудші вівці,
творити доброту і милість!

Бо дії отакі
з любові творяться завжди,
а Отець би спостерігав
і нам поширше ворота відкривав.

Серце Його з радості
засівало би доброту
по всій Землі
усім і всякому.

Змінюючи світ на краще,

а з ним життя людські,
бо ми і є життями тут,
неначе родючий ґрунт
на якому й буяють ниви
цих якостей духовних.

Доброта у діях є основа
гармонійного життя усіх.
То творімо, люди, доброту,
бо вона веде до щастя всіх,
а воно у діях є путь-дорога,
якою усі ідуть до Бога.

СРІБЛО, ЗЛАТО

Кожне слово сказане
має свій зміст і суть,
тому пусті слова,
як і наповнені з доброти
повертаються до нас завжди
енергіями тими,
які ми вклали в них.
Тому будьмо в бдінні
при застосуванні слів,
бо й мудрість народів світу
саме про це свідчить,
що слово мудре є срібло,
та утримання від слів пустих
є найчистішим златом.

ВІД ЗОРІ

Відкрились зі сну очі –
світло й тиша...
Благодать і простота дня
починає визрівати...
Листя зелене мерехтить
в промінні сонця молодім,
а ми уже чим скоріш
на вулицю біжим...

Прохолода порога
батьорістю тіло наповня...
Вдих і видих на повні груди...
можна в чистоті сп'яніти...,
а спів-оркестр увійшов в епогей
пташиною кличе в день...
Все так просто у природи,
що хочеться нею бути,
бо умиротворенням і добротою
від цього так несе,

що хочеться летіти...

Саме таке споглядання
і чистота ця рання
піднімає крила в нас,
бо ми ніби з ними разом
і в цьому уся радість
відчуттями в нас росте.

НЕВІЛЬНИКИ

Невільні люди часто брешуть
в бажаннях вижити самому і сім'ї,
то саме й тому вони бояться правди
і докорів совісті не чують вже роки.

Не може бути брехня во благо,
бо зерно брехні, як будяки,
які самі не приносять плодів благих,
та ще й правду пригнічують.

Тому брехня в спілкуванні людей,
є продуктом міркуючого ума,
а не від якостей духовних,
на яких тримається усе живе
у Всесвіті і на планеті цій.

Ось так ми спізнаємо сіль життя,
то приймімо як повчання,
щоб слід лишати на землі так,
як нива доброти і правди стяг.

Тому обіцяльники і брехуни
є рабами у житті
їм невідомі істинні путі,
на яких вони себе б спізнали, як боги.

ЗАЗИРНИМО

Навчаймося люди у житті
звіряти поступи свої
з совістю-душею,
то подібні будемо зеленій пихті.

Зелений колір щорічний
є символом вічності життя,
то зазираймо частіше в душу
і тим відкриємо в собі дивосвіт.

Дивосвіт любові і теплоти
від усього, що є живим на землі,

то лиш тоді відкриються джерела
нашого покликання життям сюди.

Тче життя природа-мати,
а ми лиш візерунком є на нїм,
то зазирнімо на мить у душу,
щоб спізнати свою людську суть.

ІСТИНА В ДОБРОТІ

Ми щодень посилаємо вам
ці рядки, істиною насичені,
що доброта людська
створить всім умови
для миру на Землі
і для гармонії взаємин.

Питали всіх, усіх,
у мільярдах цих:
чому, чому...
ми без розуму живем
і не здатними є
побудувати собі
і на всій Землі
одним один,
один дїм,
де всі люди
є одна сім'я,
яка сповїдує Творця
і в діях творить
духовні якості святі.

Істина в доброті,
бо вона дає можливість
любові зацвісти
і виростити милість
до себе, до всього на Землі,
яке рухається і дише
серед нас і навколо,
бо вони є теж нам брати
по способу життя у діях
і таким же розумінням
покликання свого.

Бо й та рослина, чи звірина
теж тягнеться до тепла,
будує собі хатку-нірку,
здобуває не просто в світі цїм
теж харчі смачні,
діточок-зерно залишає по собі,

кожен день сонечко днем стрічає
славословінням дня й Творця,
що прожити його надію має.

Тому і голови схиляють
і своїми стеблинами-тілами
приймають благословіння
на день, на життя
у одного єдиного Творця.

П.С. Помремо ми
і Меркель зачахне,
та німці слова оці
візьмуться втілювати в діях
і Духом святим
понесуть світами
серед тих,
хто залишиться в живих.

БОГА НЕМА

Нема перукаря
у цій сім'ї, селі, чи місті,
бо так багато є не бритих,
та й ходять не стрижені ...

Аж ні... на повороті
сучасна перукарня
і перукарі на перекурі,
бо від роботи вільні.

Не ходять люди в перукарню
і не доглядають тіло,
яке є храмом для Душі,
..., бо перукаря не шукають.

То може вони
і про Бога нічого не знають...
Не знають вони путі
до Сущого свого,
бо ходити до нього не бажають,
а цим і себе зневажають,
говорячи усім,
що богів нема зовсім.

А енергія його всюдисуща
і присутнім він є в усьому,
що живе і дихає...,
то чом людина така байдужа.

Сталася біда...
Творця нема...
Ні є, то люди є незрячі
і до пошуків ледачі.

ЕНЕРГІЯ

Людство енергію життя
часто витрачає без пуття
на гнів, зло і війни,
втрачаючи роки істинного буття.

Ми, навіть, у поінформованості великій
не здатні організувати собі
прожити триста років оті,
які кожному Творець дає при зачатті.

Та і за п'ять тисяч літ
ми зменшили життєвий вік
з сімсот-дев'ятсот
до тих шістдесят-вісімдесят...

Однак ми думаємо всі,
що є мудрі і розумні отакі,
ввійшовши у вік технічний,
та факти свідчать, що все ж ми
не є людьми розумними.

Коли є такі помічники
і праця більш-менш мозкова,
та все ж горить енергія життя у нас
і все у ділах поганих...

Наші пращури далекі
мали енергії життя великі,
коли жили віками
і не були слабаками.

Тому маємо змінити думку цю,
бо вони так подбали
про свої тіла брєнні,
що сьогоднішня наука нездатна є
сказати ствердно, що людина, як вид
теж була й жила мільярди літ,
бо знаходячи рештки звірів,
які сьогоднішнім подібні,
та все ж нездатні знайти
серед залишків артефактів
залишки людини,
а пишуть лиш догадки.

ЖИТТЯ – ЦЕ ДИВО

Життя – це диво,
якому ми маємо радіти,
якому ми маємо навчитись
в чутливості, відчуттях
і баченнях проявів його,
отримуючи радість.

Ми дивимося на небо –
там хмариночки пливуть,
а яке то диво в нас,
що думки логіку життя плетуть
з тих життєвих замків,
із тих надій і мрій,
що радість нам дають.

Дають віху, поштовх
на наступний крок,
чи голови поворот
у відчуттях піднесеності ества.
І ось в такому стані щодня
ми є будівниками щастя свого,
несучи благо-радість в нім
для себе, рідні й Творця.

Бо психічним станом своїм,
сім'ї і тих, хто навкруги
ми є співтворцями гармонії і щастя
держав, людства і природи...

Подивімося на дерево струнке,
яке лиш деколи віточкою колихне,
вітаючи нас життям своїм,
чи то слова подяки так
шле воно Всесвіту-Творцю.

Чи то той птах, що узрів
зерня, комаху, черв'яка,
то він у цій життєвій грі
не як злодій діє,
а озирнеться навкруги
і голівкою поклони кладе
у благодарінні за знахідку,
витримуючи хвилинку,
благословення жде від Творця,
що так серед природи і цього дня
послав їй цю їжу...,
супроводжуючи танець колом,

ніби, ритуали отакі
Всевишньому у цьому житті.

То так і ми оці рядки
пишемо у стані молитви
і шлемо це благоговіння всім
в такому стані розуміння
від стану щастя, що живі,
а слова усі є для читачів,
яких Творець пришле почитати їх.

Бо випадковостей в житті нема,
а все відбувається у нім
в якійсь грі, сценарії логічній
і життя наші є лиш нитки
в тій тканині щільній з них,
з яких Творець і тче
всезагальний килим
на радість всім.

Це не видумка автора,
бо і ці рядки визріли для всіх
і на цю мить прийшли читачу
від самого Суцього сюди.

Ми маємо бачити навчитись
при спогляданні тих життів,
які ми уже пройшли,
для споминань дій своїх,
якими ми бога-ти-ми були
у ті часи і тепер
при спогляданнях таких
тих основ, джерел,
з яких і твориться уся і все
на цьому килимі життя,
а читач теж в чомусь росте,
навчаючись у нас, у нашій поведінці.
Тому вони і є серед нас,
як учні і вчителі
у цьому прекрасному житті,
бо всі ми є Його діти.

СУТЬ І ПУТЬ

Кожен день,
за десять хвилин шоста,
протоіерей чита молитву
і просить Господа свого
захистити народ і Україну,
не просячи водночасі

врозумити й другу сторону:
не вбивати один одного,
бо ми усі на Землі –
є сестри і брати.

А, може, Господа
у цім великім світі
є різними у кожного народу...
То так воно і є...
і ці господа мають одного бога,
одного князя на весь світ...
Він є гроші і користь.

Без грошей ми
почуваємося всі
досить кепсько...
і дратує нас усе,
бо так уже нас водить
у цім світі прагматичнім
наш такий Князь-Господь,
що ми в думках, словах, ділах
всю надію маємо на гроші.

І тут їх похідна –
скрізь і у всьому
має бути лиш користь
через обмани, війни
і так далі...

Чоловік, як і все живе,
а також Творець і Його дія,
дія й прояв, як святий Дух
уже ніщо і ніпочім...,
як усе святе і чисте в нім.

Горе і біда
в уми людські посіялися
і лиш, не усладивши Господа
в його іспиті-падінні,
ми інколи в якості останній
каємося, просимо прощення,
шукаємо путі до Творця.

«Прости і сохрани нас бідних,
бідних умом і тілом
і просимо Тебе, Творець-Дух святий –
дай сил, навчи по правді жити
і лиш трошки облегчи
нашу участь в цьому світі».

Тому такі молитви,
а далі гімн самовбивчий
з гербом-пікою у нім
цю націю й роди у ній
ведуть до самознищення...

І таке життя сьогодні,
як і такі дії держави,
без пошуків істинних змін,
змін у очищувальних діях,
не можуть кликати до позитиву.

Вставаймо люди
тепер і повсюди
до молитви
з Отцем-Творцем-святим Духом,
бо Він є істинне джерело
з яким спасенні будемо.

Так було уже не раз на Землі
до відомого Адама
і так на сьогодні є –
тільки іноді по смерті
згадують тих,
хто ці Знання
несе мільярди літ,
коли уже не можна
спитати їх:
чи дійсно вони
усе те написали,
чи дійсно вони
цій цивілізації передали,
що сьогодні показують усім?

Однак і за це ми вдячні мудрим людям,
хто зумів донести до сьогодні
ті крихти гідності і доброти,
які так плідно живлять
пошуковців істини.

П.С.

Творець світу в позитиві
святим Духом діє
і цим Він одним цілим є
у всім Всесвіті великім.

А чоловік-людина
є Його творіння

і все її єство є глина,
яке має місію свою
у життях усіх –
творити якості духовні...
і насамкінець,
пізнавши суть і зміст їх,
шукає істинний путь
до Отця-Творця-святого Духа.

Однак в житті кожному із нас
дається частина малесенька
нашого Творця
у тому просторі життєвім,
який освячений-освітлений є
Духом святим із джерел
з тим центром Його у тілі,
який ми обумовили
у житті словом – Душа.

Та все ж творіння це –
єство: є-створено-Творцем-воєдино
з умом-двигуном і цим тілом,
які в триєдності своїй
і дають енергії життя живому,
а уму свідомо
творити якості духовні.
Тому визнати потрібно,
як сам факт, що наш ум
у більшості із нас є незрілим,
а тіло, як прилад чутливий,
часто йдуть обіруч,
закриваючи свічу-промінь
нашого провідника, Душу нашу.

Ось тому ум написав гімн життю
в своїх молитвах і оправданнях тих,
обумовивши його тим словом – БОГ,
а себе возвівши у царька
над природою і в намаганнях далі...,
а ті, які керувати здатні,
то їх назвали господами-князями...

То ця незріла частина людства
так ревниво молиться Господу
і, лиш, як позитив маленький,
як пам'ять предків, кличуть завжди
в допомогу собі й сім'ї самого БОГа
в життя краще, тікаючи від князів,
які все ж є людьми – та все ж і вони

є той Господь суспільний,
які облаштовують всім життя
і певний порядок в нім.

Тому то Творець-Дух святий
є вінець, є джерело,
до якого усе живе
у світі цім до нього йде.

БОГ – є життя,
і воно є той ґрунт,
в якому усі ми
творимо якості духовні,
плодячи подеколи
помилки-гріхи
і цим віддаємося бажанням своїм
із вигод-користі,
говорячи молитви, мрії і надії,
грошам і тим князям,
що на них,
то це свідчить всім,
що ми уже на службі в них
і часто цього князя ззем – Господь.

Ось так вони цю ідеологію всім
вкладають через свої психологічні механізми,
думаючи хитро, що усі свої дії негідні
і ці спокуси день при дні
ховаючи в найменні такім,
а по суті й змісту
характеристика така
вже давно праведниками дана
відомому духові зла - Сатані.

Тому ми у цьому посланні
просимо уклінно всіх:
робімо вибори свідомо
у кожній ситуації життя,
а уже їм суддя
наша правда й совість.

Тому кожним словом, ділом
зі знанням суті й змісту цих слів
і зі знанням того, що місія кожного
через доброту й милість в діях,
які ідуть до нас з любові святим Духом,
бо Душа кожного веде до Творця
і в момент пік буде визначено всім
їх старання до навчання,

до пізнання істини й доброти –
і все це визначить Творець,
а не БОГ і Господь...
І тоді по ділах наших
пройде очищення Душ.
Окріпшими зміцниться святий Дух,
слабших знов до Бога пошлють,
а тим, хто Господу служив,
піде разом з ним
у вогонь –чистилище,
але вже довічне.

Сьогоднішній іспит для людей
визначальним є для них й природи...
Тому в закінченні цього повчання
приймемо за істину в запитанні цім
самому собі й ближнім:
кого ми просимо в життя свої –
святого Духа, як Творця;
чи БОГа, як життя;
чи Господа, як Диявола лихого...
Бо за найменням кожним
є суть і зміст,
є рух енергій певних...
Тому кличуги: «Петро»,
то не відгукнеться «Дмитро»,
а кличемо Петра, як столяра,
тому сантехнік Дмитро
нам і не потрібний...

Тому у житті
ми маємо знати всі
суть і зміст в словах,
бо після слів,
майже завжди дії йдуть.

А ми у цьому посланні
просимо усіх:
будьмо в бдінні
у зближенні до всіх,
бо це може бути визначальним
для самого себе, як і роду.

Отець-Творець-Дух святий –
є любов і весь позитив...
БОГ – є життя і в ньому
по різному буває,
бо в ньому кожен
свідомо, чи не свідомо

волю, чи свободу вибирає.

А Диявол – є енергія зла,
яку кожен сам пізнає,
приймаючи її умом
для вигод-користі у житті,
то дією такою –
ми уже на службі йому
і в суспільстві безкультурнім
Господом його ззем.

Уже із молитов, піснеспівів
в об'єднаннях релігійних
зникають слова і суть істинні:
Отець-Творець-святий Дух.

А замість них
діти Творця зійшли
в основу вірувань таких:
Ісус, Будда і ряд інших...

Але зовсім погано те,
що між ними у духовне святе
князь миру вліз
під іменем – Господь
і сьогодні в цьому слові
по суті й змісту
є суспільний керівник-вождь.

З яких би вуст
не звучало слово це,
то знаймо всі,
що кликати його собі,
славословити,
чи ревностно служити,
то це зовсім кепсько є,
бо за словом-дією
і енергія ж така
іде за ним означена.

Сьогодні у всьому світі
ця енергія суспільна
у проявах своїх є
більше негативна
і свідчить лиш одне,
що скоро скоро вже
князь миру цього
на трон пророчий сяде.

Покращень на краще і не видно,
а чути лиш тривогу,
чи свою байдужість до всього,
бо скоро скоро вже
він проявить своє
страшне лице
в усьому й скрізь,
як і серед спільноти людської.

Тільки ті,
хто стяжає якості духовні
день при дні
будуть спасеними.

Творець залишить й тих,
хто уже на вірному путі,
хоча ще Духом й не окріп,
а маса основна
є уже в ділах брудних
і має лик сатани,
хоча незабаром і відкрито
проявить себе гордо всім.

Будьмо пильні,
будьмо в бдінні,
вибираючи путь,
та наповнюймо якостями Духа
своє єство, свою суть,
щоб скласти звіт
за духовний ріст
в тому єстві
на час пік
кожним, хто предстане Душею
за ум і тіло,
за той життєвий простір
в якому ми
залишаємо хороший слід.

Кожен вибирає свій путь
з цими означеннями, як суть
(свідомо, в пристрасті, чи невіданні),
з цими наповненнями нашого буття
і саме так облаштовує свої роки,
як і було до цього.

Хоча знаймо всі,
що не перше життя ми
вже на цьому путі
і не вперше сповідуємо,

і не вперше притримуємося
тих звичаїв, норм і правил
у своїх думках, словах
і способах поведінки,
до яких ми Душами доросли.

Так, ми й були на своєму путі,
а тепер маємо змогу
уже з розумінням і знанням
вибирати способи нові,
щоб день при дні
наповнювати позитивом
поступи свої...

Бо не з прочитання цих слів
ми здатні різко путь змінити,
бо і цей вірш, лиш знак
і кожен може порадіти,
що зустрів своє знайоме,
що прийшов до свого дому,
до споріднених енергій таких,
де дух роду-рідні нас зустрів
з умиротворенням і спокоєм
і кожна думку й дію обновив...

Ми це мали у собі
і ми по спорідненості прийняли,
щоб еволюційно далі нам рости
у можливостях своїх.

Ці напрямки три
були і є визначні
з нами мільйони років,
даючи можливості Духом рости.

Ось так життями з нами
ці начала духовні йшли
в тілах різних –
в рефлексах, інтуїціях виживних,
то так і в здатності своїй
свідомо, чи несвідомо
вибирали поступи в умі,
щоб все таки іти
в лоно святого Духа,
лишаючи позаді
всі помилки свої
в тих митарствах,
іспитах і тяжкоті,
здобуваючи їжу

й гніздо-дім,
шукаючи взаємин хороших
зі світом оточуючим,
часто вибираючи
між добром і злом,
між брехнею й правдою,
між любов'ю й ревністю,
між відмовою, зневірою
і устремлінням, довірою,
тягнучись усім єством
до прийняття позитиву
і радості в життя,
чи то в байдужості
опускаючи руки,
аби звільнитися
від непосильних проблем.

Та все ж ми усі
є сестри і брати
і на цім життєвім путі
ідемо в той рай,
шукаючи щастя стежки,
щоб зацвісти
квіткою едельвейс...

ЦЕ ІСТИНА УСЯ...

То кому молитися ми будемо,
то кого ми в діях не забудемо
після цієї сповіді-розмови,
бо вони визначають наш позитив
і ті радості життя у нім.

Творімо всі доброту повсюди,
то виростимо хліб насущний
і являться серед нас
праведники й святі,
як хліб насущний
для молитви й справ
кожному й щодня,
щоб Духом міцнів рід, сім'я
і радість у взаєминах була.

Щастя і любові всім і вся,
ким наповнена наша Земля!!!
Слава Отцю-Творцю-святому Духу
віднині, прісно і во віки в тому,
яке живим є і дихає Тобою!!!

ЖАХ

Ось так діють ці
наші можновладці,
міжнародні злочинці
із відомого кагалу-серіалу:

Домовилися іуди,
щоб так тонко красти
гроші у держави
(задайте олігархів усіх-коломойських
і йому подібних)
під шумок і «обурення» мас.

Один не обмежений у діях
дає можливість-повід організувати процес
і вже в суді «потерпілий»
компенсацію грошову отримує в держави (нас)
і вознесе упавший імідж,
а двері у музей розламаними будуть,
можливо, рік чи два,
бо для цього казна пуста...

ГОЛОД

Содом і Гомора—
два великих міста
і праведників не знайшлося...,
коли взривів люд до Бога
про захист-допомогу...

І у нас, на Землі,
сьогодні ситуація подібна...

Тому й поліція така
і керівництво держави теж таке,
як і ми усі із Вами,
бо праведників малувато,
нема і тих десяти
процентів критичних,
як не чути і голосів їх,
бо ми ділами своїми
їх не народили,
а народили поліцію і керівників таких,
якими ми фактично є самі.

Ситуація подібна в суті,
та, можливо, ще не рівна тій,
а наш допис лиш прохання
в попередженні лиха,
бо через цивілізацію одну
ми все таки доживемо

в деградації-розпусті
і при байдужості у без дії,
забувши покликання своє
у стяжанні якостей духовних,
то вся Земля згорить.

Праведних і святих,
які свідомо тчуть
якості духовні
десь біля процентів двох,
аінші люди, як і все живе,
лиш при біді згадати здатні
Содом, і руки до неба простягти –
а Душу і Творця
кожен день і кожна мить
у них ці якості творити.

Свідомих, чи тих,
хто уже дозрів-прозрів
це не є мало для планети
і в середовищі людським,
бо це теж є біля
сто п'ятдесяти мільйонів,
які утримують гармонію життя.

Так, сьогодні їх ще менше
і тому відчуваємо небезпеку ми,
і пишемо послання-прохання:
починаймо зміни у собі
в позитиві і на краще.

Бо це є місія наша,
щоб життям своїм
в діях мудрих, добротою
творити ці якості духовні
для усього живого на Землі.

Зрозуміймо, що це не осуд
Творця, як і Ноя дії,
а нашими словами тими,
якими
проситься до Вас усіх
Дух святий і чистий,
щоби ми прийняли
його в себе, у свої життєві дії.

МІФ – І ТАК, І НІ

Так в Біблії,
як і у всіх письменах подібних

є багато міфів
з повчальною суспільною метою,
які бажають посіяти страх,
щоб маніпулювати психікою людини.

Він не дає плодів духовних,
а дає можливість князям
світу цього на Землі
тримати людство у покорі.

Так, скажемо ми,
що в ній
і повчитися можна
багато в чому,
бо бачений, почутий,
чутливий позитив, чи негатив,
то все є нам уроки і підказки,
а ми,лишень, у вільності своїй
робимо вибір –
а вибір сьогодні в більшості наших
є у вмінні брехати, лякати,
чи в грошовій принаді,
бо речі більше ми возлюбили,
ніж свої Душі і той спокій–
гармонію взаємин
між усім живим,
до розуміння яких ми
життями йдемо всі...

Тому ми бачимо і чуємо майже всі,
бо такими фактично є і ми
в бажаннях, проханнях
і таких же молитвах,
то і служимо ревностно,
нібито, і є прийомні діти
такого всесильного сьогодні сатани.

СХАМЕНІМОСЯ УСІ!

Не будьмо байдужі,
не проявляймо в цій суєті
відреченості і не плодімо зло,
а шукаймо чистоту і світло,
що є у кожного в Душі
і єднаймо ці якості духовні
в потічки, річки,
щоб океан миру,
світла й доброти возсіяв...

Суспільний голод сьогодні

на правду й справедливість є,
а добрі дії й милість
викликають насмішки скрізь.

Нахабство, сила і користь,
брехня й продажність уже є,
нібито, хороша риса
«лицарів»таких
сьогоднішнього суспільства
і є складником нашої «еліти».

А життя продовжується –
і тільки, що у нім...?
Так, довірою і пошуком отим
істини кожним у собі,
ми здатні відновити
шану і любов між усіх.

МОЛИТВА В ДІЇ

Молитва в дії,
бо творимо ми її,
будучи живі.

Молитва ранкова гуртова,
бо молитва ця
є з природою спільна –
ми у ній і вона із нами;
ми дією, як словами,
а природа по іншому
молитву творить Богу.

Хоча ми налаштовані
нести її Творцю,
а природа з нами в унісон
гімн життю вторить.

Стаємо на моріг,
чи обличчям на сонця схід,
приймаючи промені ранкові,
особливо ті,
які проходять через віти
твого дерева в садку.

Свіжість з чистотою у повітрі
відчутно наповняє нас
насагою в устремлінні
на діла творчі, позитивні,
а усмішка із мрій
вкаже шлях нам вірний

з цієї миті і на день.

Пахне вітер щастям,
сонце й вітер
обнімає ніжно,
а думки у голові
малюють контури нові.

Хай слова летять
на всі сторони світу,
які суть і зміст несуть
у себе й до інших
діями позитивними,
а ми змінювалися на краще.

ЩАСТЯ В ДІЇ

Хто радіє у житті,
той щасливий ним,
бо вони в ньому
задоволені собою
і всіма обставинами з усім,
з ким вирішуємо питання всі,
які в організації життя
у нас й для нас назріли.

Закохані теж щасливі,
бо довіри смак вкусили,
подвоївши спільні сили,
щоб у пошуках знайти
своє місце й путь,
де вони свою місію приймуть.

Чогось ми часто мовчимо,
та все ж чуємо в собі,
що кожним днем
і в роках
ми любові ждем –
будучи дитиною,
чи людиною зрілою.

То коли в житті
у діях одна доброта,
то таких і любов не забува
і скрізь несе на своїх крилах...

Саме розмова,
радість, щастя
з доброти й для неї
пізнавати кожен починає

ці якості любові

Ось так влаштував
Творець людську природу,
що без праці,
пошуку творіння
висихають духовні коріння...

ВИБІР, ЧИ НЕ ВИБІР

Творець не вибирає сильних,
а дає дух і міць тим,
хто потребує їх,
а людина має просити
її навчити, підказати,
щоб вірний путь обрати

Творець не вибирає,
хоча на ситуації впливає,
даючи таку можливість нам,
щоб ми Душами росли
до подібності Творцю.

А на першій часі
навчаймося прощати
і забувати те,
що ранило тебе,
та хай досвідом осяде те,
чого навчило воно тебе.

Не втрачаймо довіри до Його,
бо довіра і є той зв'язок із Ним,
яким ми духовні якості ростим,
аж до любові, як вінця
нашого все цілого життя,
долаючи негаразди,
щоб в розчарування не впасти
й байдужості в дії не класти.

Так, вони нищать любов і Дух,
та вибір все ж за нами...
Так, це дивні відчуття
того гніву, образи, зла,
та прощаючи усім,
ми загубимо біль,
з часом притухне біль втрат,
бо відчуємо ницість їх...,
а далі пустота...

То саме в миті отакі,

шукаймо для себе справи прості,
щоб не дати можливості уму,
починати знову війну,
бо дії тіла відкриють Душу
і вона в щілину скаже нам
саме те,
що виведе на позитивне

Творець не вибирає,
бо він при зачатті все дав,
що за потрібне вважав,
для духовного зростання.

А ми в житті
шукаємо манівці
і часто губимо путь
у виборах плохих.

Тому вибираймо позитивне,
хоча може попервах
і тяжкість відчувати будем,
та тяжкість вся в тому,
що ми залишили в собі
той плохий вантаж.

ОСІНЬ

А ми, пишучи ці вірші
у цю пору року золоту,
то здається,
що їх писати здатна
лишень людина в стані щастя.

Ось так чуттями підійшли
і словами цими до труби,
що грають спільно
вальси розважальні,
або марші стройові
і ті сонети прощальні,
бо так чогось в житті,
як і в природі –
все зразу є,
а то і чергу витримує.

Прийде колись і весна,
То впускаймо і порадіймо осені,
бо то все є лиш дні
в нашім прекраснім житті.

Можливо, іншого такого
в цілім світі нема в нікого,
а, можливо, всі ось так ідуть
і тільки у поета

найбільше заболіла
Душа його чутлива,
що оголосила так уміло
свій сум і радість свою
цього року і в цій порі.

Чудовий настрій восени:
ліричний і запрошувальний водночасі,
щоб і ми могли
на самоті поміркувати,
але ж ми не на самоті -
із нами все говорить:
трави, туман і зірки...

Висповідаємося восени,
а там зимою очистимо себе
і вже весною понесемо
слова чудові, молоді
межи людьми
з надією у щасті веснянім,
виросити врожай новий,
щоб книги видати восени.

Ось так слова з Душі
лягають у рядки,
а пори року у роки,
та це ж життєві миті
і ми у них живі...

ВАГА

Є й легкі шляхи для тих
хто чує й бачить свічу Творця,
тому то не зовсім важко є
іти з нею до щастя,
бо ноша від Суцього
є по силі кожному.

І то не вся вага,
що муляє плече,
що потом заливає лице
і нас долає втома.

І то не вся вага,
яка мучить совість,
і то не край життя,
коли щось втрачаємо щодня.

А та вага приємна
і те легкоти відчуття,
що підсилює устремління,
коли життям цвіте Душа.

ЛЮБОВ НЕ МУКА

Часто кажуть люди,
що справжня любов
може простити все,

то так воно і є.

Любов міцнить дружбу
і до милосердя кличе,
і при біді подасть руку,
і навіть все прийме –
усе, як є.

Часто кажуть люди,
що справжня любов
приймає все...
окрім себе.

Ніби то саме тому,
що вона є у всьому
і така велика,
якої нема в нікого.

Бо не може стишити в собі
те полум'я її
і часто опікає ним
собі подібних.

Вони думають самі,
що то є любов
і у всьому цвітуть радістю,
та у житті часто
проявляється бідною

Часто діями такими
пригнічують собою інших,
а потім бачать шкоду
і цим мучаться завжди.

Все так і є,
крім останніх двох слів –
вони там не по суті
і не по змісту,
бо людина любляча
не мучиться.

А мучиться лиш той,
хто прив'язався умом
до ситуації зручної
в оправданнях своїх дій.

То не є любов,
а певне збочення в коханні
і його ревністю звать,

то його інші не приймуть.

Любов не мука,
любов, то легкота,
то радість у житті,
то щастя тихе день при дні.

ЖИТТЯ – Є НАУКА

Починаймо навчатися
з цього часу всі
шукати чоловіка собі,
чи дружину свідомо вже –
серцем і для Душі,
бо інше все
будується разом.

Не поспішаймо в діях,
гарячку не плодімо,
бо у цьому всьому
потрібен досвід
і певне вміння.

Бо в житті бувають непорозуміння,
не вистачає впевненості в діях,
або важливим є терпіння
і промовчати вміння.

В ситуаціях безвиході
найкраще поговорити,
а серце нам підкаже
путі до взаєморозуміння.

Рутина дій в сім'ї незвична
і подеколи буває сумно,
та бувають і празники
і ми щасливі в них.

Життя - це рух.
Тільки хтось мізками
ворушить в ньому,
а хтось -хлопає вухами.

Ось так чогось ведеться,
що кожному своє дається
і в цьому хаосі життєвім
кожен свою місію несе.

Це таке ЖИТТЯ –
і це все,
що в людини є,

і цим сказано усе...

Тому нікому не завадить
самому навчатись
і іншим в приклад бути,
то тоді в житті
буде в ньому зелено руно,
колоски-плоди і врожай на славу.

Життя – це наука,
яку вивчати усе життя слід,
щоб хоча би маленький позитив
після себе залишить.

ПОЧУЙМО ГОЛОС

Совість людська
є найтихішим голосом у світі
нашої Душі,
яка буває сильними болями кричить,
або тривожить нас докорами сумління,
чи то негараздами встеляє дні,
коли миє глухі й сліпі
до своїх слів і дій негідних –
то саме так говорять Боги
з тими людьми,
які схиблюють в путі.

Тому в таких випадках
зупиняємося мерщій
і поговорімо з ними,
бо ці розмови-молитви
обом є помічні.

Сущий порадіє тому,
що ми дослухалися совісті своєї
і дасть підказку щонайліпшу і на часі,
Він радий факту, бо Йому
і є що нам сказати.

Почуймо голос Творця в собі,
коли він тривогою бринить;
почуймо голос Творця в собі,
коли він в турботах про нас;
почуймо голос Творця в собі,
коли він грає радістю в естві.

Бо в житті по всякому ведеться
і не завжди бажане реалізувати вдається,
а то буває хвилі успіху і радості

одна одну накриває,
або й борщ пісний
зі всього світу щастя нам збирає.

Коли чоловік навчиться чути,
зрозуміє мову суццю,
то полегшають його дні
у цім прекраснім світі.

ЛЕТЯТЬ

Летять, летять
думки й слова
з нашого єства,
як з радіохвильового передавача
і знаходять тих,
хто антену-серце
налаштував для них...

Летять вони понад юрбою, лісом.
Перелітають материки і океани,
паралелі й меридіани...,
а буває і не раз,
коли адресат
не налаштований собою
на думкопередавача хвилю...

А ми казали-говорили,
що не відчує їх наш жених...
Відчув і вісточку настрочив...
А ми вже для макіяжу
поклали все на треляж
і шафу переглянули усю,
щоб готовими бути
на зустріч явно хвилюючу...

То не тільки слова були,
коли вони у рух привели
все єство в емоції чудні
і серцебиття стало частіш ...

А скільки літає їх
поряд, прямо через нас,
та чогось вони
не торкають нас,
бо вони не є для нас
і ми не є їх адресат...

ХИТРІСТЬ

Ось так в житті

хитрішими стаємо ми,
а у цій життєвій суєті
губимо найдорожче у житті –
нашу доброту і щирість.

Чогось у споминах своїх
ми повертаємося в роки ті,
хоча часто повторюємо завжди
одні і ті ж помилки,
що навіть подібними вони є
і в нащадків наших...

Тільки констатуємо
як повторний факт
і чогось життєвий досвід наш
їх у їх житті не знаходить...

Бо виявляється ми
не усвідомили суть помилки
і нічого не зробили при житті
для виправлення їх.

Тому вони і досвідом не є,
тому й покоління наступне
їх повторює,
гальмуючи роду ріст.

ЗЕРНО

Ми ж знаємо усі,
що хороше зерня хоче
хороший ґрунт собі,
водиці трошки
й променів сонячних.

А за цим очищення, прополка
й леліяння ростка,
щоб виростити до колоска
у тій повноті зернят малих
і таких подібних тому,
що у ґрунт лягло за основу.

ВОЛЯ ЧИ СВОБОДА

Яка ж суть цих двох слів,
що фактично закладено у них,
чи є істина із ними
і як проявлені вони у дії?

Відповідальність і воля
є істина свята всецілого життя,

бо вся правда в них
і на них світ увесь стоїть.

Весь Розум світовий
у цій гармонії дій,
які обумовлені за ними
і є умовою співжиття
одне з одним, як і з усім.

Бо тільки з ними
творюється та любов велика,
коли ми вільно здатні жити
і відповідальними є
за інших і себе.

С-во-бода – з волею бодаються,
за-кон-а-ми прикриваються,
а від-по-відаль-ності все ж нема
у цьому слові по суті,
а на ділах –
дисципліна і диктат.

Тому застосування цих слів,
як зовнішній прояв енергій у житті
свідчить лиш про те,
що ми самі вибираємо їх
і носимо в умах,
як шапку той Іван,
яка і визначає фактично
його істинний стан.

Так, воля дає наснагу жити,
воля спонукає творити,
воля мрії пише
і відповідальною є
за інших і себе.

А свободу, як суспільний стан
організації суспільства,
тих загальних норм поведінки,
де пригнічується помилки людські,
або якості духовні.

Її приймають люди пристрастні,
як ширму, маску,
які міняють часто
по ситуаціях різних.

Воля дика,

вона природна,
а свобода
є витончений вид рабства
безкультурного суспільства.

РАДА

А люди не знають ради
при порушенні рівноваги
між добром і злом,
між милістю й війною,
між любов'ю й ненавистю...
Тому природа і тут
дає посильну раду –
люди (онко) гниють
від своїх слів і дій гнилих;
грип-каранавірус тисне горло у гарячці
за слова брехливі в поспішній суєті...

Тому ми маємо навчитись
доброту творити...,
щоб рівновагу-гармонію відновити
у взаєминах між людьми
і людини із природою;
маємо вчитись всі
відновлювати довіру
до всіх, до енергій,
які творять святого Духа.

ЛЮБОВ

Любов всенаповнююча.
Можна про неї говорити,
або промовчати;
можна чути її присутність,
чи порожнечну відсутність;
або й взагалі її не відчувати
і в житті своїм не пізнати,
але вона діє з нами,
чи без нас,
як і ми
можемо її творить
у якостях її –
і це є дії...

ЗУСТРІЧІ

Зустрічі в житті
випадковостей не мають,
бо вони усі знаковими є –
хороші, то знаменні,
а ті, які не зовсім,

то до змін.
На все свій час,
на все своя пора
і те місце зустрічі
змінити не в силах я...
«Буває часом дивне відчуття,
що час іде,
а я собі окремо»,
то скажемо усім,
що відчуття такі є святі –
і з ними ми, чи без них,
та в такому стані
живуть люди чисті.

ЯК ЖИТИ В ДОБРОТІ

Нас спитали:
«Може ви скажете нам,
Коли людству жилося добре?
Бо в житті, хто нарікати хоче,
то нарікатиме завжди,
а інші дякують повсякчас
за все і за те,
що мають вже».

Істина! Істина в тому,
що це не нарікання наші,
а послання всім,
щоб зрозуміти і пізнати суть
тих способів і методів
для покращення духовної чистоти
на планеті серед людства.

У спокої завжди народжуються дні,
які славні є собою
у хороших взаєминах з людьми.
То є дні, то є й роки,
коли люди живуть у мирі.

Тоді й спитаємо й ми:
«Від кого залежить гармонія взаємин,
хто здатен творити
доброту і радість у житті?
Ми і тільки ми...»

ДЛЯ ЧОГО

Ще не припиняли ми
думати про світоустрій...
Для чого він взагалі,
як і ми?

Для чого ці постійні війни,
брехня, гнів і зло???
Та і живемо ми для чого
і яка наша місія у ньому?

Мабуть ми є творці
енергій позитивних
для Всесвіту всього,
почавши з тліну,
гаруючи в життях,
приходим до розуміння,
що жити можна всім
в радості і без війн.

Тобто рай на Землі
є реальним у собі
і ми його творці.
Ось так відповідь знайшли
на всі питання ці...
Значить – є для чого жити.

СВІДЧЕННЯ

Присутність святого Духа в нас Душею
є свідченням прямим у поведінці-діях,
у тих словах мудрих і думках чистих,
а часті хвороби, негаразди,
чи помилки хвостаті
є свідченням прямим
про наш прагматизм –
взяти у житті все,
чого бажає ум
при можливостях тіла.

Тому з визначень таких
і поява думок таких,
як підказок,
як прохання Суцього у нас,
що ми іще маємо шанс
на краще міняти життя своє.

Хвороби й негаразди
людину роблять злою,
а відкритість Душі
видно по очах,
по своїх думках, словах
і позитивних діях.

Усвідомлення ж себе
і свого місця в світі

штовхає нас в житті
до нових дій свідомих.

Визначитися прийшла пора,
бо ми не маятник завжди,
а подеколи мудрішими є
в тому схованому механізмі,
що крутить коловрат,
як вічності життя прототип
і, ніби, лічить час віків
і тих, хто на маятник такий
покладає життя шмат...

ЧАС

Час не обмірним є по суті
і облік йому людина лиш веде
для організації свого життя,
та все ж ми у пристрасті своїй
часто ремствуємо на нього –
у швидкоплинності і важкості...

Час нещадним не є,
бо він завжди однаковий,
та тільки висловом таким
ми приховуємо для інших і в собі
свою ж безвідповідальність
і не будемо своє життя так,
щоб у будь який період
можна було б сказати:
«Хороший слід по собі
залишили ми
своїми творчими
і добрими ділами».

ПОЕТ І ПРОРОК

Сьогодні є прояви негативу
в життях наших
і ми його «творці»,
і ми його споживачі.

Та творець постійно шле
в середовище людське,
то пророків, то піїтів,
щоб визначали орієнтир,
щоб навчали по правді жити
і життя щасливії творити.

Так було і є
на протязі цивілізацій всіх,

як і цієї також
таку місію несли й поети.

Вони й приходять в світ,
для того,
щоб при біді
націю з лиха
словами виводить,
а коли всі в творчій праці,
то тут умісні й серенади...

Вони на планеті інтернаціональні
і є зерно елітне те,
яке можливості й здатність має
націю, народ, суспільство все
виводити до змін на краще
через конкретних слухачів-читачів,
готуючи ґрунт для правителів гідних.

Це так чудово,
коли вмієш послати слово
і людина після нього полетить,
щоб творить і радість з того мати.

Є ще добрі й мудрі люди
і велика надія на них,
бо сьогодні вони
нації заблудшої пастухи.

Досить погано є і те,
що народ український
з іудоплутством змиривсь
і прийняв їх гру в сторону одну,
а значна частина людей
з відчаю, безвиході
зневірилася й збайдужіла.

Це небезпека є велика
для спільноти і природи,
а нам би їх збудить,
щоб почати доброту творить,
бо змінюватися кожному
прийшов переломний час,
хоча би трошки,
а це час для відстрочки
тих пророцтв древніх;
бо є ще шанс
виростити зерно елітне
Духовності святої

для цивілізації нової.

Сьогодні український народ,
Дух нації цієї
для захисту себе
мав би вже постати
проти світу всього,
та сили ж не рівні,
але ядро Духовності
можна все таки ростити.

ПОЕТИ

Поети мають готувати ґрунт
для змін на краще звичайним словом
і бути зразком у поведінці-діях,
а для цього вони мають талант-чуття,
які несуть з років минулих.

Бувають різні й серед них,
та ми говоримо про істинних.
Вони часто в тишині
думками літають у вишині,
та не губляться ніколи –
вони ж нації еліта,
вони завжди там,
де боляче її діткам.

ТИША

«Куме, не кричіть,
що кури на огороді вашім,
що в хаті дим смердить
і білизна на шнурку
другий тиждень вже висить,
бо кума ваша на місці
і вона пише вірші...»

Хто мудро,
чи про сокровенне пише,
то і потребують умов,
бо де родяться слова в поета,
там має й бути тиша.

Мабуть у багатьох
є таке чуття рими
в такій от тишині
і досить часто уночі
серед колег по перу.

А ми ліниві і не здатні

до ранку втримати її,
тому маємо вставать,
щоб новонароджене дитя записать.

Хоча і відчуття є,
що ми лиш писар,
або й редактор для думок своїх,
та все ж ми підписуємо їх.

ЩАСТЯ

А щастя своє кожен сам кує,
а буває уже з ним у життя ступає,
та на своїм всебажаючій путі
загубить в оманливій суєті...

Як би там не було,
то якщо це старість,
то знаймо, що до неї
дожити не кожному дано.

Якщо це роки зрілі, молоді,
то подивімося на помилки свої,
бо саме там і про них
нам свідчить біль.

Та все ж так, чи інак
ми самі себе
налаштовуємо завжди
на радість, чи хандру...

Шукаймо корені в собі,
а коли знаходимо їх,
то радість засвітиться на лиці
і думка народить добру дію...

Мудрість людська гомонить,
що здоров'я людини
на процентів вісімдесят
складає реальне щастя.

КОРІННЯ

Усе живе на землі
тягнеться еством усім
до сонця, до неба,
а коли й любов'ю
наповнені вони,
то й злітати до неба
вони могли...

Та усе живе має
прив'язаність до землі –
чи то корінням,
чи здобу в ній бере,
пам'ятаючи завжди
спорідненість свою
і корені свої.

Де б не був,
по яких дорогах б не ходив,
то всі дороги в світі
кожного ведуть
туди де народивсь
і життя побачив
очима дитячими.

Хто насправді приїжджає
до дому отчого й свого,
а хто в думках, чи снах
часто там буває
і цим Душею відпочиває.

ХОРОШИЙ

Якщо відчуття є,
що всі навкруги тебе
хорошими є,
то це свідчення пряме,
що і сам ти є хорошим,
чистим у думках,
словах і ділах.

В такому стані
і інші бажають
дружбу водити
і доброту творити,
бо це стан щастя є
в цім просторі життєвім.

А стан щастя ніхто ще
не втримав у себе,
бо воно, ніби, той ефір
поширюється на всіх,
якщо корочок-душа відкриті,
то щастя тоді
для вас знайде
флакони побільший ще.

ДОБРОЛЮБІЄ

Добролюбіє

є свідченням успішної людини
в його думках, словах і діях.
Тому знаємо й таке,
що успішного рухає по життю
справедливість і доброта його.
Ці означені якості духовні
на результатах реальних
є скелет, м'язи, думка,
які кожного із нас
рухають в житті.

ВИБІР

Ми вийшли на батьківський поріг,
чи на той трав'яний моріг
і руки підняли на рівень голови,
направивши долонями догори,
славословіння Всевишньому шлем
за те, що живі,
що бачимо неба голубінь,
що вітерець цілує ніжно щічку
і ці вдихи при творенні молитви
наповнюють енергією груди –
як свідчення того,
що день новий із чуда.

Ми молимося щорання,
а дід не робить ніяких дій,
але коли й діду все до лямпи,
коли він купляє яйце по дві гривни,
варимо на буржуйці,
а потім на базарі продає
за дві гривни аж,
а собі для життя
навар в каструлі залиша.
Ось така гірка
філософія життя
без жалю й осуду,
а так в цілому,
ніби, дяка собі і всьому,
що вибір наш правильний.

СЛОВА ДУШІ

Читаймо цей вірш до кінця
для розуміння суті й змісту,
бо тут наше прокляття й життя
і та можливість змінити себе і світ.

Читаймо всі
ось ці рядки,

чи інші їм подібні,
коли до Розуму доступу нема,
то хай ум нам істину відкриє
на дурість нашу в діях
і на можливості свої
себе й планету зберегти.

Не полінуймося в читанні,
зберімо всі енергії в собі
і починаймо з доброти
змінювати себе і світ,
бо в ділах таких
є спасіння всім.

***

А ви, поети
і душпастирі усі
докладіть уміння,
щоб людство побудить
до змін на краще.

Не час сьогодні їм
описувати ситуації мильні,
не час трудитися над римами пустими,
бо прийшла пора
нести слова
про можливість
змінити себе
і світ на краще.

***

Чого ми, люди,
діємо як ті юди,
знаючи про якості життя,
та все ж діями лихими
знищуємо основи буття?

Чого у нас злість кипить,
чому гординя зашкалює,
чому гнівом від нас смердить,
чому заздрість з уст сичить???

То саме через це
ми нищим тих
живих братів нижчих,
що деревами ростуть,
що водою життя несуть,
чи ми дихаємо ними...

Хоча себе царями
над природою оголосили
і рубаємо ліс без потреби,
забруднюємо воду і повітря з ліні,
вбиваємо собі подібних
ні за цент смердючий...

Коли закінчиться цей армагедон,
коли у нас свідомим буде ум,
коли припинимо ми війни ці?
Де наша совість спить,
де наша любов і доброта?...
Що ми вже гірше звіра є
в своїх думках словах і діях...?

Коли вже зупиниться все це...?
Коли ми, люди, вже
припинимо полум'я війни,
яке горить у кожного в собі
тим гнівом, гординею,
тією заздрістю і злом
на себе і рідних,
і на тих, хто далі
за дрібнички малі, побутові,
за якихось богів, мову,
за землю і життя чийсь,
які людям не належать,
бо вони самі своїм життям
ради не можуть дати.

А зупинити здатні ми,
коли кожен собі подібному
не помішає жити,
коли ми будемо усі
милосердними і терпимими
один до одного,
коли зробить кожен все,
щоб інший міг життю радіти,
бо доброта й любов там росте,
де ми в своїй зневірі, відчаї, безвиході
свою причетність знайдемо
і цю байдужість зі свого життя відкинемо.

Бо саме діями такими
ми очищуємо єство своє,
відчуваючи полегшення у діях,
то водночасі творимо молитви
в благодаріннях і славословіннях,
звертаючись до Творця,

до кожного живого,
хто носить у собі начала
святого й чистого Духа.

СЛОВА ДЛЯ ВСІХ

***Не просто мудрість приходить у життя,
не просто вона й дається нам
в розумінні його змісту й суті
у життєвих помилках
і вмінні чути Душі слова.

***«Якщо раптом дні сумні
в гості завітають.
Ти скажи їм просто: «Ні!...
В сірих буднях віднайди
...іскорки любові»...

Ось так ніби просто,
а скільки діл потрібно сотворити,
щоб ці слова у дії
радість життя відновили.

***І це прекрасно,
що маєш волю
і шукаєш зразу тих,
хто потребу має в ній,
бо коли невірним є
у словах і діях,
тоді думкою шукаєм
Всевишнього й себе...

***До кожного розчарування
ми йдем із закритим серцем,
бо якби воно було відкрите,
то не прийшло би
з нами до розчарування.
А так стрес,
гнів, образи, розчарування
можуть бути як повчання
і серце по іншому відкриє світ
на ці ж звичайні речі.

***Однак добру справу починати,
то слід любов'ю її начиняти,
а коли в справі цій
ще й ненависті посій,
то результату позитивного
нічого й чекати.
Міркуймо і Душа підкаже...

***«Бо люди - різні.
Та доброту
Творити навкруги
Ніколи не пізно...»
Усе частіше такої теми
вірші читаємо й радіємо
з того, що сіється
між люди це зерно
в розумінні місії своєї.

***Де душа, ум і тіло
шукають справжній дім,
то душа постійно в ньому є,
а ум цього навчає й тіло,
бо ми життями на землі
є лиш гості тимчасові,
а ум тягнеться свідомо
з душею піти додому...

***Спокою у естві бажаєм,
до якого ми усі
днями і роками
устремління маєм...

***Слава всьому,
що дихає, дивиться,
чує і чутливе є Тобою,
Дух святий і чистий,
у Всесвіті великім.

***Поки живі батьки,
ТО І ЇХ СИНИ І ДОНЬКИ
Є ЇХ ДІТЬМИ,
А У ДІТЕЙ ЇХ
Є БАТЬКИ ЖИВІ.

***Якщо кохання наше
не виросло в любов,
то досить добре є,
коли воно продовжилося дружбою.

***Красота – це те,
що нам подеколи дає
забути тяжкості щоденні,
торкаючи струн Душі,
чим додає устремління жити.

***Благодаруємо Тебе,

Отець-Творець-Дух святий,
що ми проснулися у дні новім!
Благодаруємо Тебе,
Отець-Творець-Дух святий,
що Ти надію дав цим,
нову радість у дні грядущім!
Дозволь,Отець-Творець-Дух святий,
прийняти нам, єством усім
благословення на цей день життя
на благодатній матінці землі
під цим небом мирним.

*** ТВОРИМО ЛЮДИ ДОБРОТУ,
БО ВОНА ВЕДЕ ДО ЩАСТЯ ВСІХ,
А ВОНО У ДІЯХ Є ПУТЬ-ДОРОГА,
ЯКОЮ УСІ ІДУТЬ ДО БОГА...

*** «Щасливі люди не старіють,
Не мають значення роки.
Хай навіть скроні побіліють,
Їх душі світлі і думки.»
Ширяють вільними світами,
і до останніх своїх днів
навчають нас –
щоб власними руками
творили щастя у житті –
хто як вмів і зумів.

*** Просимо прощення у всіх:
кому на лист, коментар. чи відгук
ми відповіді не дали, бо їх так багато,
а енергії життя уже не ті...
Однак знайте всі,
брати і сестри Духом,
що відповідь ми уже дали,
коли Ви писали ці листи...

*** Не згоряймо у собі,
у проблемах-негараздах,
а шукаймо вихід в діях,
щоб гармонію буття відновити.

Бо все наше життя,
то є та залишкова глина,
з якої кожен чоловік
вибудовує у діях
свій маленький вік.

***Світле й чисте там є,

де дух правди і краси витає,
бо середовищі таким
кожен себе легко почуває...

***Ви не пожалкуєте про те,
коли постаємо перед фактом
у виборі – мовчати, чи сказати...
і це є факт,
бо опісля факту
ум порадиться з Душею
і прийме мудрі дії:
чи то скаже, чи промовчить,
чи допоможе ситуацію рішити.

***Цілуймо всіх
і Душа нам любов'ю відповість...

*** Люблю, люблю –
ось такі милі слова
до часу ширяться завжди
межи людьми...,
а мали би зростати
у тій доброті і радості,
за якими ми усі спрагли

***Щаслива та сім'я,
де теплота взаємин є жива.

***Таке мудре запитання:
"ЧОМУ" –
і у наших життях часто так буває,
що ми питаємо саме так
в ситуаціях різних
при негараздах і біді.
То саме усвідомлення таке
дає нам каплю мудрості
і ту мить зупинки для ума,
коли ми відповідь на нього
знаходимо в собі.

***Істину шукаємо часто ми,
заходячи в розчарування-тупики,
не маючи спокою на серці і в умі,
бо логіка й книжки безсилі.

... все, як і кумири всі,
якими захоплюємося,
або відторгаємо їх у гніві,
знову кидаючи у вир подій...

А істина вся в енергії тій,
до якої ми
долучаємося уже самі
і це є визначальним у житті.

Відчуття затребуваності
дає задоволення велике
і свідчить про однорідність
енергій таких
в яких
ми уже взаємні...

***Ми шукаємо усі
шляхів до єднання
при створенні сім'ї
добрими словами і ділами,
бо саме вони є зерна ті,
які ведуть усіх до кохання.

Саме так і є в житті,
коли на цих словах і діях,
в цьому розумінні
твориться з усіма
це прекрасне диво,
яке змінює стиль життя.

***Доброго дня!!!
Благодаруємо за такі слова,
які багатьом потрібні
в розумінні життєвого змісту...

***Коли б і де
ми побачили кортеж весільний,
то завжди зупиняємо ходу
і говоримо назустріч чи у слід:
«В щасливу путь життєву вам, люди молоді!»

***Людину ВБИТИ –
хвилинний труд,
та ДОБРОТУ творити,
то добрим і мудрим потрібно бути.

Хоча часто цьому
багатьом із нас
подеколи все життя
навчатись слід.

Тому просимо усіх:

НЕ ВБИВАЙМО,
а навчаймось жити
без сварок і війни...

***Саме так,
попитаймо кожен себе:
де поділось літо,
де поділась наша доброта,
чом сплюндрована справедливість...

Бо бідні ми умами стали
і Душі свої глибоко поховали,
а своє життя
з грошима порівняли...

Сумно, сумно так,
що аж плач бере...

***Хочеться тепла краплину ще,
щоб пахло липою і аїром...
Хоча у осені бувають всякі дні
і свій запах в самоти...

***Час лікує лише той біль,
який ми можемо відпустити,
як паперовий човник
у річку забуття...

Ми такої ж думки
і такі ж у дії,
бо радість інших
будить і в нас надії.

***Злом зло не погасити,
бо тільки доброта
може злого ізлічити...

***Однозначно, кожному
Творець дає таку ношу,
що деколи нам здається важко,
але Він знає,
що вона
є посильною для нас
і саме такою якраз,
яка спонукає часто нас
до пошуків варіантів
нашим умом свідомим,
щоб було це для Душі приємним.

***Тихе споглядання на добрі дії
піднімає крила в нас,
бо ми, ніби, разом з ними
і в цьому радість наростає,
а ми відчуттями вже літаєм.

Однозначно, людина має,
хоча би деколи відчувати,
що вона в радості літає,
що вона любить
і в щасті зростає.

***Вітер дме
і розмовоньки веде.
То там із деревом крилатим,
то з цим поетом мерзлякуватим.

Та він розмову пише цю,
щоб передати читачу.

То бажаємо успіхів йому
в такій потрібній справі поетичній,
яка його руками
не дає духовності у нас померти.

***Поки живі ми,
то згадуємо дитинства роки,
а в роках зрілих вже
лиш в думках наших,
силуети старості блукають,
напевне вже когось шукають...
Тільки не мене...

***Планета найбільше страждає від людини.
Вона рухається до краху вже,
а ми усі мовчимо,
або кричимо,
обурюємося, воюємо...
За що?
Просимо, міняймося люди у собі
і починаймо із добродіянь,
бо це дає кожному відчутти благодіє,
що ми живі і можемо любити
і любов'ю планету відновити.

***По красі стрічають,
по ділах проводжають,
а слід хороший у житті
лишаються роки.
То дякуємо їм за це,
бо вони щасливі були,
несучи красу духовну
у своїх діях творчих.

***Чудові слова
говоримо ми часто
про любов, жінок,
про жіноче щастя.
Воно так і є,
вона частіше
його носить у собі,
частіше творить навкруги,
то засіваймо усі потрошки,
бо щастя так кожен жде.
Даруймо його тим,
кого підтримати захотіли
із чуття Душі,
чи то умом свідомим,
то всесвіт Вам віддячить
і не соромимося зробити це,
бо сказати хороше слово,
багато в житті значить
і для цього і мова є,
щоб словом нас навчати
любити і творити.

***Дякуємо за погляд чистий
і усмішку чудову,
бо дивлячись на ввись
кожен посміхнеться
і впевненішим буде крок,
бо істину щастя
побачив у небесах.

***Так приємно з Вами, читачі,
посумувати між рядків,
бо відчувши сум,
то пізнаєш й радість.

***Ситуація аж нікуди,
бо ось так в житті—
закоханість була,
та в кохання не зросла.
Не дотягнули,
не дотворили
спільно якості
прекрасної земної
в лебідочці любові.

***Якщо кохання чисте і святе
з нами все життя іде,
то це є велике щастя,
бо воно завжди
залишає по собі
хороші спогади.

Тому сліди хороші
в просторі спільнім,
які дають натхнення повсякчас

на все життя у днях
допоки вогник його не згас.

Однак, коли це гнітить
і відчуття неволі є,
то то не кохання було,
а те втрачене бажання,
яке лишилось не реалізоване.

***Ось такі слова милі
до місця і до часу
ширяться межі людьми
і мають велику здатність
доброю зростати,
за якою ми усі спрагли.

***Бережімо Душі самі
і той життєвий простір їх,
який пізнаємо й бачимо ми
у відчуттях своїх.

***Філософія життя
Має прекрасне наповнення
у цих словах-ділах:
«мої мудрі слова-життя»,
а мудрість із добродіянь вироста.

***Даруймо хліб і до нього,
даруймо життя і радість в нім,
бо ми прийшли життям сюди
саме для цього і за цим.

***Чудові вірші пишем ми
за чудовий фінал у темі життєвій,
бо мудрість до нас приходить із роками,
то хай читає молодь і старі,
щоб бачили чоло усі
зі схиленою головою у подяці
до Сущого свого на вік,
бо кожен з молодості своєї
усі ці якості плекали
і в єднанні з усім жили.

***У нас обітниця і місія така
просити всіх і вся—
бути добрими в усьому й скрізь
і це є предвісником катаклізмів,
бо незрозуміле твориться щось
в людським суспільстві на Землі..

***Не хапаймовсе підряд у житті,
бо під цим тягарем
не побачимо гарне
в інших і в собі...

***Стати особливим
не просто у житті,
а бути тим,
хто істиною є –
то це, ніби, гра,
яка кожного
радістю наповнює.

***Щасливий той в житті,
хто в нім добродіяння прийняв,
хто перли мудрості пізнав,
і саме цим цілителем є для всіх,
хто навкруги живе із ним.

***Саме так, навчаймося усі,
турбуймося до років семи,
щоб діти наші
БУЛИ людьми...

Народилася дитина–
вона уже людина.

Тому і турбота батьків,
і піклування їх ...
саме і є для того,
щоб в дитині зберегти
начала духовні.

***Чимало в світ дітьми
приходять із багатством,
та гублять його часто
у марнотратстві й жадобі.
Хоча дехто при житті
духовно так зросте,
що багатство
саме його знайде.
Тому ми маємо завжди
духовні якості леліяти в собі.

***Розмова із собою,
розмова ума й Душі
не раз трапляється в житті,
то хто ж у ній ініціативу проявляє?

Думки рояться, наче рій,
і слова вже просяться на папір,
а ум уже втомився і притих,
то хто ж нас спонукає в цім?

***Люди, знаймо,
сідаючи їсти –
не переїдаймо.
Тому голодний звір
хитріший і спритніший
за людину ситу.

***Краса манить, але не тримає,
якщо там духовного немає –
і це потрібно усім знати,
коли уже бажаєш сім'ю мати.
Та коли шукаємо когось для Душі,
то і шукати маємо нею,
то тоді всілякі вади не страшні
і проживеш вік із ними.

***Дійсно ми є творцями
кожної миті життя свого,
як і вибір у рішеннях своїх
теж за нами.
І все це ми із вами
творимо своїми умами
і своїми ж руками.

***Діти не знають, який день;
не знають і про те –
це ранок, а чи вечір.
Вони не дивляться на годинник –
і вони в цьому щасливими є.

***МУДРІСТЬ
Ми мудрість шукаємо в словах людських,
то знаймо тепер усі,
що їх носії через досвід свій
є за своїм станом саме такі.

***Ось так спізнали ми
суть і сіль життя,
то приймімо як повчання,
щоб слід лишати на землі
і саме так,
щоб нива доброти і радості
любов'ю забуяла
у кожному дні.

***«Іноді так хочеться бути ближче до зірок,
пройтись по загадково замріяному небу,
увійти в туманність Андромеди,
або пройтись по Млечному путі,
щоб філософський камінь там знайти».
Це так прекрасно!!!
Бо все таки
в одному із життів
Душа визріває так,
що ум свідомо
вже бажає і шукає
мудрість в своїх діях.

*** Хай кожен з нас буде свідомий,

що батьки колись підуть,
а ми споминами позитивними
даємо їм у вічний путь
слова подяки і благодаріння
і вони їх там знайдуть.

***Дійсно, більшість з нас
живе інертно,
розчарувавшись у собі,
а то і в мріях все чекають,
не бажаючи творити позитив
у житті своєму.
І навіть, ті,
хто надію на Бога має,
то і тут ми маємо розуміти,
що Він творить все
для нас і інших
нашими ж ділами
і нашими руками

***Хто часто в небо поглядає,
то цим своє єство очищає.
Хто з Творцем молитвами говорить,
той словами і ділами любов творить.

***По всякому буває у природі –
коли плодоносить, а коли й засушить,
то так і між людьми –
коли ж ті чи інші шкодять,
а буває допомагають...
Хоча нам це по суті може
подобатися, чи не подобатися,
бо любов велика
з якою кожна людина ходить,
знаючи, чи не знаючи її в дії,
то все ж у позитиві
є енергією дії –
вона уміє зрівняти може,
або дасть можливість нам
відчути її в іншій ділі,
пізнавши промінчик щастя,
в радості, чи в доброті,
з яких виростають якості-пагінці
всеприсутньої любові.

***Біль не видно –
її відчують
і саме таке чуття
свідчить нам,

що ми іще живі.

***ми відмовилися від НСПУ
і є не публічним зовсім,
лиш бажаємо,
щоб слова із книг
цитували і як істину приймали;
щоб у своє життя їх енергію брали.

СІНОКІС

Вже другий тиждень ми
Мовчимо на сторінках ФБ,
бо заклопотані врожаєм –
збираємо сіно для наших кіз.
Вони годувальниці наші –
молоком, маслом і сметаною
на кожен день і цілий рік,
а ми для них маємо зібрати
два врожаї сіна запашного.
Хоча це і перший укіс,
та він дає найкраще сіно
..., а тут іще дощі
трошки вибивають гіркоту
і нам працю добавляють.
Та і сили в нас уже не ті,
хоча і цілими днями в русі,
та результати вже не такі,
коли літами були молоді.
А ось і сонце забриніло,
роса зійде з прив'яленої трави
і з дозволу Всевишнього
згребемо у рядки
в після обідню пору,
заклавши пахуче сіно
на горище сараю,
щоб запахи літа і цілющість трав
споживали ми осінню, зимою знов
у тих надоях молока
з якими для нас ділиться коза.

СКАРБИ

«Богатому додасться,
а в бідного і наявне відніметься».
Мова ж тут про скарби духовні,
а не про будинки і машини,
не про шафи і шухляди
і не про срібло-гроші,
і зовсім не про статуси суспільні.

Скарбами нашими
є Дущі наші
з тими якостями її,
якими ми змогли
вирости в життях
від піщини до чоловіка
у тій подобі на Творця.

А храмом її
є тіла наші
і росте-буяє вона в нас
стовбуром життя,
гілками і листками,
як діями у нас,
якими ми шукаємо всі
кращі можливості жити,
набираючись досвіду-мудрості,
виращуючи якості духовні
для нашого Отця-Творця-святого Духа.

Бо Він і є той скарб
в істині своїй,
яким ми і є живі,
маючи можливості
пізнавати доброту і радість,
щастя і любов,
бо вони і є
в основі цих скарбів.

Свідомий чоловік
і є багатим в суті,
бо все єство його
на цих скарбах зросло,
то і примножаться вони у таких.

А та проголошена бідність
є свідченням того,
що у житті таких,
у їх тілах
і Душа дрібна,
бо зло, гнів, гординя...
тільки збіднюють нас
і тому ми
стаємо ще біднішими.

ГАСЛО

Сьогодні гасло:

«Все, що дихає,
хай Господа хвалить»

віднесене до псалмів-віршів,
які нівелюють істину собою.

Бо цим і для цього люди,
нібито, визнають,
що все живе
сестрами й братами є ...,
та для тварин, рослин, піску...
нема людських керівників.

Суспільні керівники,
вожді, князі
є смертними людьми,
хоча кожен по собі
залишає добрі, чи погані сліди.

Так, вони організують життя
людської спільноти на планеті
і вони не змінять зміст пророцтв,
як і всієї суті нашого буття.

Так, керівника, господа
змушені слухать
і хвалу їм возносить,
коли ми їх
приймаємо в життя свої
подібністю своєю.

Так, вони можуть впливати на життя
поширенням хвороб і війн,
тому славословити їх
є помилка велика, гріх.

Та питання виростає:
чи ми живі будемо й щасливі,
чи збережемо ми ліс, траву, води і повітря
для поколінь наступних?

Природа ж сама ними править вміло,
та коли людина береться за це діло,
то порушується весь коловрат
у володіннях Творця і біля врат.

Так, у чинах таких
можуть бути й правителі,
діти Творця,
коли ми якостями духовними
будемо здобою-грунтом для них.
Тоді й славословіння доречними є.

Істинним славословінням було і є:
«Все, що живе і дихає,
то вже цим славословить Творця»,
бо весь смисл закладений ним
у рух і розвиток позитиву,
як вінця розвитку якостей духовних,
перед входженням до кімнат Отця.

То слова такі
словами подяки є
Творцю і нам,
як Його творінням і діткам
у місії своїй – Душами рости.

ДЖЕРЕЛА

Закоханість, кохання
зростають із любові,
та вони є лиш начало і урок,
щоб ми пізнали любові прок...
Так, мало кому
любов відкриває
свої хороми,
бо і в них
пускають лиш тих,
хто джерела їїзнає.

БЕЗМЕЖНА ЛЮБОВ ТВОЯ

Тебе, Отець-Творець-Дух святий
не можна не любити,
не можна закоханим не бути,
не можна не вірити до кінця,
бо Ти і є життя вінець
і все в Тебе визначено
у просторі і часі
до найменших дрібниць.

Це радість нам дає
і ріст Душі відчути,
і щастям в діях повнись,
бо ми здатні солов'я чути,
а потім бачимо сонця схід,
а потім все пробуджується вслід
і цим благословення Тобі несуть.

Тобою ми бачимо небо голубе
і той аромат троянд червоних,
Тобою все наше єство полонить,
що хочеться жить і жить...

З Тобою легко розмовляти в надіях-мріях.
Ти вислухаєш усе, що в житті гірчить,
а ми прийдемо в стан каяття і серце просвітліє,
бо від Тебе хороша вість на крилах любові прилетить.

Це щастя наше й усіх,
хто доторки любові пізнав,
бо вона іще й навчить,
як її іншим подарить.

Співаймо оду життю і всім
у розмові з Духом святим
і несімо до всіх скоріш,
бо в цьому місія людини.

Безмежна любов Твоя
в усьому і завжди,
то і від нас прийми
ці славословіння святі.

ДІТИ

Діти – це дар Богів,
а в додачу вони їм
дають при зачатті
усі найкращі якості духовні,
які ця Душа в роках
здатна гідно нести.

Добре й досить добре є,
коли ще й навчені батьки
словами й діями своїми
збережуть ці якості в дитині.

Тому так красиво
будується життя в дітей
і їх сімей,
коли батьки і діти
знають у житті ці
божественні маршрути
які ситуаціях різних
виходять із них гідно.

1-ШЕ ЧЕРВНЯ

Сьогодні День захисту дітей
від гніву, сімейного насилля,
чи то від сирітства на Землі,
чи то від голоду щодня...

Від чого й кого захищаємо ми?
Мабуть, від дій своїх злих...
То ось звідки зло оте,
яке небезпеку дітям несе.

То чи не краще їх любити,
приголубити дитину,
чи добрим словом звеселити,
або погратися в піску,
чи на зеленому лужку...

Чи то не краще самим
у повсякденних діях
бути для дитини тим зразком,
якого ми колись самі хотіли...

Нам не захищати,
а навчати
і допомогати
нам потрібно їх –
жити з шаною до інших
з радістю у творінні,
з добротою у взаєминах хороших
зі всім і вся,
чим наповнена Земля.

ДИТЯЧИЙ СТРАХ

Дитина зростати має в тиші,
а в перший рік найбільш,
бо навіть різкий голос, звук
для неї є чимось чужим
і часто ранить психіку її.

А потім вже рідня
несе в дитячий ум
найніжніші слова,
а часто й пісеньку співа,
та ще й так,
щоб голос у радості бринів.

Вона це ловить,
а потім і собі
бере прекрасні якості ці
і щось у відповідь бубонить.

А далі щодня спогляда
за нашими діями всіма...
І ось тут батькам усім
слід показати чадам своїм

найкращу поведінку своєю.

Та чогось у житті,
ніби за порухом злої руки,
ми часто діємо навпаки,
травмуючи діточок малих.

Батьки ж натішившись дитям,
і щоб зупинити пошук знань
часто кричать на них,
а то і б'ють ...

А коли дитина уже зріла
у роках своїх,
ведучи пошуки
і черпаючи пізнання,
то тут уже лишня є вона
і, ніби то, батькам міша...

Тут появляється бабай,
кімната темна,
злі боги
і покарання неадекватні...

Дитина вже боїться,
ми «подарували» їй страх,
тому він так міцно сів
в дитячому естві
на всі роки у житті.

Ми не навчили дитину любити,
а навчили страху і болі.
Хоча і нас колись,
мабуть, цього не вчили,
то починаймо всі
вивчати цю науку любові.

Бо дитячий страх вкорочує роки
тим злом, якого навчені вони,
а потім уже й батькам старим
«дають» відчути той страх,
якого спізнали вони
в дитячі роки.

Тому знаймо люди всі:
що «засіємо» ми
в життя дитячі,
то те й отримаємо самі.

Хай ці слова у повчанні
будуть всім у нагоді,
бо саме таке розуміння суті
дає можливості великі
змінити себе
і оточуючий світ.

КОМУ СЛУЖИМО МИ

Знаймо люди всі,
що Творцем ми створені усі
і Духом святим життя отримали
в тілі цьому
і з Душею в ньому,
а з ними й ум,
щоб нас учив,
як духовні якості
у житті стяжати,
чи до когось, із вигод-користі,
на службу пристати.

Бо відомо вже давно,
що служачи умом тілу,
то ми більше схожі на скотину,
коли ж ми прислухаємося порад Душі,
то маємо істинний путь в житті.

Бо відомо вже давно,
якщо коли й кому ми віддаємося умом,
то той і є нашим паном,
тому ми й віддаємо Душу на віки,
чи з користі на поталу сатані.

І в такому виборі ума
цвіте, або мучиться Душа,
бо вона чує всі молитви-розмови:
чи то з Духом святим,
чи з паном-господином своїм.

А в більшості своїй
ми служимо і молимося богам,
яких кожен вибирає собі сам,
або будучи рабом життєвих ситуацій
і служачи ідеологіям суспільним,
(в тому числі традиціям релігійним),
то ми уже в неволі є
і є служками у них,
бо рідко хто із усіх
шукає істини життя
в заповідях Творця.

Молитва – є енергія велика,
то кому ми її даємо,
то той і силу має
і нами керує у всьому.

КОМУ МИ ВІДДАЄМО СИЛУ

Кому ми віддаємо силу
в молитвах і ділах своїх,
то тому у байдужості бездумно
віддаємо Душі на страждання.

Люди, л-юди,
схаменімося усі,
бо молимося за Юду
в більшій частині світу.

Знаймо всі, що плем'я Юди
прогнали перші люди
зі своїх дванадцяти племен
разом із їх Господом.

Господь їх в грошах,
в обманах і нахабстві,
в маніпуляціях людськими умами
для своїх вигод-користі.

Та і релігію вони назвали
в честь свого вождя-керівника –
іудаїзм від імені цього князя – Юда,
а не від християнського персонажу – Іуди,
бо і в роках тих літ
між ними є тисяч три.

А нам силою і хитрістю дали
іслам і християнство,
приєднавши частину язичництва –
і так іудаїзмом придавили істину.

Таку ідеологію мають тепер,
що вони самовибраний народ,
а інші є із-гої і, нібито, скоти,
возвівши витончений шовінізм
в практичні дії, ведучи світ
до егоїстичного рабства
і в цій покорі в знамениту прірву.

Тому вони так зміцніли,
тому вони мають силу,

тому сьогодні людство все
збайдужіло, чи в страху живе.

Про такий безславний кінець
для людства і природи
відомі пророцтва є
і сьогодні досить проявлене
у діях членів
«знаменитих» іудеїв.

Бо іудаїзм і ці йому подібні
є лиходіями великими
і кожним словом во славу їм
ми душеньки губимо свої.

А ми сліпі, глухі, німі
повторюємо з Біблії вірші
і за пресвітером-попом
славословимо Авраама
і його нащадків усіх
і цим енергії шлем
проклятому племені Юди.

Тому ми питаємо у вас,
хто коріння родове знає своє,
хоча би до сьомого коліна,
а може подячних молитов
не здатен творити і за діда,
бо імені його не зна,
не зна і його життєвих справ.

Але ж саме вони
нам енергію життя дали,
дали і той духовний ріст,
який тепер протестом зріс,
бо ми готові добротою
творити радість і любов
і не є в колінах Юди.

Можна багато писати
про прояви партії такої,
бо відкрилися маніпуляції такі
не одним нам у цьому світі,
як дітям, як творінням святого Духа.

Це послання є для всіх:
творімо доброту і милість,
то пізнаємо істину й любов
і не молимося за потомків Юди,

так і самі у словах і діях
не будьмо подібними на них.

Бо тільки так себе
і світ збережемо.

Про це і істина глаголить,
що словами і діями своїми
ми маємо в життях
Душами рости свідомо
на подобі Духа святого.

САМЕ ТОЙ

Ми не є той,
хто дає відповідь результатом,
бо діями такими,
ми мали би на себе брати
всі людські тяготи.

А ми простий хлопак,
який благословення отримав
від Духа світла і доброти,
щоб людям показувати путь,
на якому вони
себе істинного знайдуть.

Ми даємо їм рибацькі снасті,
ми даємо їм те рало,
щоб у творчій праці
якості духовні здобувати,
які є та рибка і зерно,
що насичує кожне єство,
бо це і є той відомий всім
наш хліб насущний.

Спільно вибравши маршрут
і знання з собою взявши,
та ще й діючи з доброти,
тоді кожен зможе узріти путь,
яким усі в лоно Духа йдуть.

А на цім путі
життя по іншому кладеться,
бо на нім
кожна дія є свідомо
і цим
знімаються усі тяготи.

Суть цього повчання у тому,

що істинними і чистими
такі дії є,
коли ми самі
негаразди і тривоги свої
облаштовуємо в любові.

Тоді є місце каяттю
у цій молитві-щасті
для очищення від негативу
самого себе й родини.

СПРОБИ І МУДРІСТЬ

Не знаємо ми,
які будуть у нас думки.
Не знаємо ми,
які і дії наші будуть,
та все ж в майбутті
є омріяний результат.

Хоча й не знаємо своїх сил,
не знаємо способів усіх,
не знаємо й можливостей
до тих пір,
допоки не спробуємо...

І навіть у кінці,
ми здатні порадіти
при завершенні дій,
або в істоті тихій
визнати марноту
спроб таких.

Однак спроби отакі
дають досвід нам
і в наступних діях
при виборі рішень
в ситуаціях подібних
ми уже застосуємо
свої знання і мудрість.

НЕ БІЙСЯ, А ЖИВИ

Живімо люди всі
зі святим Духом у собі,
то кало-боранти
будуть не страшні,
як і все зло на Землі.

Бо якщо твориш доброту
і живеш сам по правді,

то ніхто не похитне,
навіть калоборанти.

То єднаймося сестри і брати
на правді й доброті
і творімо радість у житті,
то цим ауру народу-нації-Землі
збогатимо себе й природу,
бо вона є захист і свобода
для кожної Душі...

Тому живімо люди
і маймо радість у цьому,
бо Земля і людство все
теж хоче жити.

РАБ БОЖИЙ

БОГ – є життя.

Тому більшість з нас,
не маючи довіри до Творця,
часто свої дії
обмежують не з розумом,
а слабовільністю ума,
оправдовуючи їх,
як обставини життєві,
і опускають руки,
позбавляючи ум
шукати способи свідомо
(з відома Творця)
для облаштування життя
і тих обставин в ньому,
які б радість нам несли
і ми знали воістину,
що в цьому
потреба життєва є.

То позиція така
відповідальність несе,
щоб не нашкودити
простором своїм
іншим поряд жити.
А друга в цьому сторона –
що ми вільні є
шукати можливості
саме такі,
які дають усім
в радості і мирі жити.

Тому такий підхід

дає кожному відчути,
що вільний в діях він
і кожна дія його
оберігаємо Творцем є,
як те передбачив Отець
для своїх дітей,
щоб вони усі дії свої
наповняли енергіями
і якостями святого Духа.
То це і є індивід,
то це і є дитя Творця.

***

А той, хто рушить це у мить,
то плодить гнів і зло,
смуток і суєту,
бо не здатен часто
змінити обставини життєві всі
з надуманих вигод
для власної користі.

Такі ламаються психічно
і для добору сил
ідуть забрати їх
із всезагального Життя
на шкоду всім,
віддаючи всього себе
своім умом у рабство
тих предметів і обставин,
як і ті, що безвольні є,
не маючи довіри
до Творця єдиного.

І тому такі
часто у житті
говорять правду чисто,
що вони, вони
і є оті РАБИ,
раби Життя і Богів у нім,
Бога і скудного ума свого,
який уже не є
помічником Душі,
а лиш у пристрасті своїй
бажає-хоче із вигод-користі
бути князем-господом у житті,
то саме тому йому
так ревниво служить
і є Диявола
усиновлене дитя.

То тут напишемо до часу
цю приказку народну:
«Які батьки в житті,
то у них і дітятикі.»

Так і ті, безвольні,
є служками його,
бо зневіра не дає моці,
не народжує довіри...
Тому вони несвідомо
теж є раби Бога
у тій його частині,
що не творить радості
у житті...
і не розуміє смислу
щастя і любові...

***

Хоча саме якості такі
Творець теж шле до них,
запрошуючи до змін в собі,
до пошуків істини життя
і того духовного в Йому,
що дає можливості великі
кожному до дому прийти
Отця-Творця-святого Духа.

***

Також скажемо усім,
що більшість з нас
по факт є
рабами Бога,
рабами Життя
і всіх обставин в нім,
бо не багато з нас
довіряє Отцю-Творцю-святому Духу,
який невидимо допомагає всім,
хто шукає Його
і для цього ум і дії у житті вивчає,
щоб по правді жити
і доброту творити.

Бо саме такі
і є істинними Його дітьми.
Вони уже не раби,
а по суті й змісту є творці
у тих можливостях маленьких
у життях цих смертних.

Та саме вони
наповнюють Всесвіт так
і планету в усьому,
бо кожен відчуває всім єством,
що у кожного живого тут
є лиш його путь,
яким кожен йде життями
і добрими ділами
до енергій світових,
до того єдиного джерела Творця,
з якого ми усі прийшли
у недосконалої своїй,
аби у житті
і з Богами в нім
все таки до Нього прийти.

ПРАВДА І БРЕХНЯ

Енергії брехні
забираютьчверть років
з нашого життя.
Тому ми у діях
часто шкутильгаємо,
бо відповідальності не маємо,
хоча і відчуваємо
ту оманливу її легкоту.

Так, у брехні безліч доріг
і всі вони широкі,
а у правди вузькі стезі
і ті часто терном є зарослі,
чи мають під ногами камінці,
а то приходиться долати й прірви.

Брехню несуть чимскоріш
сотні язиків і через ЗМІ,
у неї тисячі платних помічників,
які готові взяти тридцять срібляків,
а правду сказати бояться,
бо правда ранив часто
нашу гординю, его –
і появляється гнів, війна.
То якщо в суспільстві більш брехливих,
то тому там і правді місця нема,
та ще брехуни є боягузи великі,
та й з брехні
виростають вуха чималі.

Брехня слизька, огидна...,
тому так ловко лізе у вуха,

а правда – тоненький промінець,
та чогось так ніжно
струн Душі торка.

Та малість правди така велика,
що втримує рівновагу
і гармонію відносин
для усього світу.

ІСПИТИ

В житті порізнному буває,
та часто воно нас питає:
чи правильно ми живемо,
а коли ми все ж глухі,
то посилає іспити тяжкі,
які не кожен має здатність
витримати їх тиск
і тоді іспит знов
залишиться не виконаним,
лишаючись нащадкам нашим.

Однак вони мають шанс,
як і ми пізнати сенс
життя всього
і свого місця в нім,
та не кожен здатним є
витримати психічно
різні болі, негаразди;
не так просто нам
сонцю, світу усміхнутись,
коли на Душі смуток, плач;
голе слово про відмову
не допоможе тут,
бо потрібні дії
і дії позитивні.

Тому іспити життєві
для того і є,
щоб готувати себе,
щоб вміло й гідно
перед собою, сім'єю,
людством
ці іспити скласти.

А ті, хто не дослухається до них,
нехтуючи здоров'ям і життям,
то, прозябаючи, страждає
і все це несе
в карму родову
таким же «подарунком»

від таких батьків «дбайливих».

Вчитися жити потрібно все життя,
бо саме такі Знання
лишаються нащадкам
і розуміти слід,
що ми теж хотіли краще жити,
та Знань ніхто нам не залишив,
а ми сьогодні теж не готові
прийняти це за істину святу,
що місія така у кожного із нас,
допоки енергії Душі
у розвитку своєму
зіллються з енергіями Духа.

ХТО МИ?

Хто ми є по суті,
хто ми є усі,
своєю основою
на Землі?

Ми не більші і не менші за Ісуса,
ми не більші і не менші за Суганюка,
ми не більші і не менші є
за той листок зелений
на цій життєвій дереві...

Ми сіль землі і світу,
ми енергія життя і святого Духа.
Ми є ви
водночасі і навпаки.
Ми є начало і ймовірний кінець,
ми є життя вінець
і умом свідомим Дух несемо,
бо ми із Його зерна ростемо.

Ми пізнаємо Отця-Творця-святого Духа.
Ми пізнаємо життя і богів у нім,
ми пізнаємо БОГА і сенс із ним,
а в місії своїй долучити хочемо вас
до творіння доброти щодня,
навчити радіти кожній миті
і за це усе дякуймо усі Творцю,
собі,
що сподобили прийняти це за істину.

Ми здатні всі
міняти себе і те,
що є навкруги,

можливо не за мить,
день, роки, життя,
але цілком ймовірно,
що кожен здатен вмить
свої думки змінить,
а уже вони у дії
пройдуть в реальних змінах.

ДУХ СВЯТИЙ – Є ДЖЕРЕЛО

БОГ – є життя
і в ньому є начала творчі,
і можливості Духом рости,
а є і зваби матеріальні,
гнів, гординя й хіть,
то по путі у них
можемо і пакості плодити.

Тому тут розуміти кожному слід,
що молячись Богу,
то це ми молимося життю
і саме такому,
і в реальності такій,
в якій
ми його й сприймаємо.

Ми й просимо у нього те,
що може осягнути у житті
наш ум лишень –
і так він діє геть у всіх
в залежності від того,
наскільки він у нас зріс
від інстинкту тварі
до самоусвідомлення собою
в місії своїй.

Тут зрозуміти слід,
що Творець кожному дає
талант-задатки в професію,
по образу тому,
який подібний
у проявах-діяннях при житті,
які й створюють умови -
ЖИТИ ВІД ПОТРЕБ СВОЇХ

Однак,
у житті наш ум
часто діє із бажань і зваб,
втрачаючи образ свій,
забруднюючи все єство
брехнею, гнівом, злом

і цим уподібнюючись скотині,
хоча і серед них є особини,
що в поведінці й діях
краще за деяких людей
проявляють себе в позитиві.

Висновок напрошується сам,
що молячись Богу-життю
і, просячи у нього,
нібито, недосяжне те,
без чого ми
не можемо еговдовольнити,
щоб мати все те,
що маєдехто з нам подібних,
а то іще і більше.

Але ж воно уже є
за крок-дію в дні.
То дозволяймо йому
у наше життя прийти
своїми добрими ділами
і цим ми будемо
Творцю подібними.

***

Так все зачало бути
по волі й замислу Його
у можливостях Йоговеликих,
як і життя є у нас
і Ним проявлене є нами.

Та зачаті все ж ми
енергіями святого Духа
і ним маємо зростати
в тому позитиві,
який і є місією Його
у всіх життях
Всесвіту великого

Однак, Творець дав волю нам
і можливості великі,
щоб кожен навчатисяміг
краще жити і творити.

***

Дух святий –є джерело
енергій позитивних
і в них вінцем є
любов неосяжна,

яка на доброті і милості,
на милосерді й щирості,
на красоті й коханні
росте у всьому живому
і нашими діями
хорошими живиться,
і ними в нас
творить чудеса,
бо ми щасливі,
бо ми радість маємо
і з цього у житті літаємо,
як частиночка маленька
святого Духа.

***

Ці слова для Вас, люди,
не для виокремлення нових ідей,
не для розколу людей
в їх суспільному житті
між словом БОГ і Дух святий
в умах їх,
а для розуміння суті
і істини у них,
щоб ними не маніпулювали
релігії і політики від них,
а щоб ми усвідомлювати могли
святу істину у них,
що життя
і святий Дух у них
є істиною споконвічною,
якою було й зачате
саме життя і його смисл
і те його зростання серед нас
в доброті і радості,
любові й милості,
а зло, гнів, війни,
як результат реального життя
могли нас вчити,
щоб далі помилок таких
уже свідомо не вторити.

***

*Тому, допоки ми істини цієї
у свої життя не приймемо,
то очікувані зміни не прийдуть,
бо зміни істинними діями ростуть.

*А ми слова несемо ці
на весь світ людський
і задля Всесвіту всього,

щоби схаменулись люди
і не мали в умах своїх
богів інших,
окрім Творця-Отця-святого Духа.

*То скажемо й ми тут відкрито,
що на ці слова нас
теж благословив
саме Він через Ісуса
і інших сподвижників своїх,
які уже не раз несли
слова істини людям
в періоди хаосу думок
і дій людських.

ПОЕТ І ЧИТАЧІ

Для поета всі читачі
є друзями одвічно,
бо поету слова прийшли від Суцього,
а читачу в рядках вірша,
куди їх написав поет
і зустрілися вони біля слів
у цій ріці енергій подібних.

Тому ми вдячні Вам,
наші любі друзі,
як сестрам і братам,
що злилися воедино.

То благодаруємо безмірно,
бо наявність друзів,
як читачів про смисл буття,
є свідченням простим,
що ми лишилися серед Вас
у залишених слідах-словах...

Про рід, родину і себе,
що приємно відчувати
одну ритміку буття,
коли пишемо ці слова,
а якщо їх читатимуть після нас,
як спомини про дні тяжкі,
то для цього енергію дав рід
і той, хто слово мудре славу на-рід...

Два рази в одну воду не увійти,
і все прийняте у себе не донести.
Та береги одні і ті
і ріка-життя одна.

То хай човник пливе у ній,
а ми прочитаємо колишнього вірша...

Чарівні строфи несуть у минувшину нас,
а думки мости будують
все в майбуття далеке і близьке,
наповнюючи життєвий смисл.

І знову думка чарівна
словом лягає у рядки,
та це не вигадки –
це путь твій чоловіче
зроківминулих...

Не збитися б з путі тепер,
щоб вітер лиха і біди
цих букв не стер...,
бо прийде та пора і час,
коли сьогоднішнє неприйняття
доброти і милості
висипане буде Творцем
весняним теплим дощем
в серця людські,
які виростять правди колоски.

Тому й говорю уже
сам собі:твори, твори,
бо це істинні сліди
і люди шукатимуть їх
для ситуацій різних,
для сім'ї і себе.

Класика є класика.
Тому і сучасні книжки
є творіннями толковими
і доживуть до класики –
така енергія у них,
щоб до людей іти у віки.

Класики інтернаціональні завжди,
вони й народжуються там,
де приближаються часи тяжкі,
щоб будити люд до змін
на краще у собі.

П.С.

"Вірші на сторінках мовчать,
Якщо їх не читають".

Ми раді, що наші книги
по всьому світу є,
що їх читають
і вони Душі людські омивають...
Вони є середовище те,
з якого суспільство людське
має можливості і здатність
до змін на краще.

сайт <http://mikolin.com.ua/>
e-mail: sergiymikolin@ukr.net
сторінка на facebook (Сергій Миколин)
сторінка групи «Світ Духовності» на facebook
сторінка групи «Філософія життя» на facebook

ОГЛАВКИ ВІРШІВ

ДОБРІ ЗМІНИ	2
ДОБРОТА – ОСНОВА	2
СРІБЛО, ЗЛАТО	4
ВІД ЗОРІ	4
НЕВІЛЬНИКИ	5
ЗАЗИРНИМО	5
ІСТИНА В ДОБРОТІ	6
БОГА НЕМА...	7
ЕНЕРГІЯ	8
ЖИТТЯ – ЦЕ ДИВО	9
СУТЬ І ПУТЬ	10
ЦЕ ІСТИНА УСЯ...	15
ЖАХ	16
ГОЛОД	16
МІФ – І ТАК, І НІ	18
СХАМЕНІМОСЯ УСІ	19
МОЛИТВА В ДІЇ	19
ЩАСТЯ В ДІЇ	20
ВИБІР, ЧИ НЕ ВИБІР	21
ОСІНЬ	22
ВАГА	23
ЛЮБОВ НЕ МУКА	24
ЖИТТЯ – Є НАУКА	25
ПОЧУЙМО ГОЛОС	26
ЛЕТЯТЬ	27
ХИТРИСТЬ	28
ЗЕРНО	28
ВОЛЯ, ЧИ СВОБОДА	29
РАДА	30
ЛЮБОВ	30
ЗУСТРІЧІ	31
ЯК ЖИТИ В ДОБРОТІ	31
ДЛЯ ЧОГО	32
СВІДЧЕННЯ	32
ЧАС	33
ПОЕТ І ПРОРОК	34

ПОЕТИ	35
ТИША	35
ЩАСТЯ	36
КОРИННЯ	37
ХОРОШИЙ	37
ДОБРОЛЮБІЄ	38
ВИБІР	38
СЛОВА ДУШ	39
СЛОВА ДЛЯ ВСІХ	41
СІНОКІС	53
СКАРБИ	54
ГАСЛО	55
ДЖЕРЕЛА	56
БЕЗМЕЖНА ЛЮБОВ ТВОЯ	56
ДІТИ	57
1 – ШЕ ЧЕРВНЯ	58
ДИТЯЧИЙ СТРАХ	58
КОМУ СЛУЖИМО МИ	60
КОМУ МИ ВІДДАЄМО СИЛУ	61
САМЕ ТОЙ	63
СПРОБИ Й МУДРІСТЬ	64
НЕ БІЙСЯ, А ЖИВИ	64
РАБ БОЖИЙ	65
ПРАВДА І БРЕХНЯ	68
ІСПИТИ	69
ХТО МИ ?	70
ДУХ СВЯТИЙ – Є ДЖЕРЕЛО	71
ЖИТИ ВІД ПОТРЕБ СВОЇХ	72
ПОЕТ І ЧИТАЧІ	74
П.С.	76